

Mahdi

Mahdi kwam als ongelooflijk mager schriepje bij ons; hij was zo mager en uitgehongerd en ook nog zo klein dat we eigenlijk bang waren dat hij het niet zou redden. Maar dat viel gelukkig alles mee.

Rating: Not Rated Yet

[Ask a question about this product](#)

Description

Terwijl hij al samen met een stelletje eveneens uitgehongerde volwassen Afghanen in de auto zat en wij nog even wat papierwinkel moesten afhandelen, had hij toch kans gezien om een hele zak krentenbollen van de voorstoel door het hondenrek heen te trekken. Toen we terugkwamen zat hij met grote happen krentenbollen te verslinden terwijl de grote Afghanen, die minstens even uitgehongerd waren, stil toekeken.

Mahdi ging in opvang bij een heel aardig gezin, dat al een Afghaan van ons had. En na een onwaarschijnlijk lange periode vonden we toch nieuwe mensen voor hem. Helaas kwam Mahdi na nauwelijks vier maanden weer terug. Zijn nieuwe eigenaren konden hem niet de beweging geven die hij bij het eerste opvanggezin zo fantastisch kreeg. En Afghanen- maar ook andere windhondbezitters weten dat een windhond die niet voldoende beweging krijgt zich met een beetje pech tot een soort terrorist weet te ontwikkelen waar geen land meer mee te bezeilen is.

En dus gingen we op zoek naar een nieuw pleeggezin –het eerste pleeggezin was namelijk net aan het verhuizen. En ziedaar, we vonden iemand die hem precies dat kan bieden wat hij nodig heeft: veel losloopbeweging op het strand en door het duin (ziet u de vacht al voor u?) en een compaan om hem te vergezellen op zijn strandwandelingen en wilde achtervolgningsspelletjes met hem te doen.

Er meldden zich wel een paar mensen, maar geen van allen was in staat Mahdi dat te geven wat Jessica hem kon geven. En we wisten inmiddels wat er gebeurt als Mahdi zich verveelt.

Het duurde niet lang voordat we zagen hoe ongelooflijk goed Mahdi bij Sharif en bij Jessica paste. Op de een of andere manier klopte het plaatje gewoon. Zaterdagochtend-wandelaars die het drietal een paar keer zagen, zeiden ook steeds 'Hè, je houdt hem niet? Waarom niet?' Nou, daar waren best een paar redenen voor te bedenken. Dus ging de zoektocht gewoon voort. En weer belde er iemand op, met belangstelling voor Mahdi. We namen contact op met Jessica en zeiden: 'Weet je zeker dat je hem niet wilt houden? Want er heeft weer

iemand gebeld. En voordat we nou een lang gesprek met deze mensen gaan voeren, vragen we het liever nog maar een keer.' Echt zéker wist ze het nog steeds niet, dus we moesten maar gewoon bellen. Door drukte op het werk ging er een hele dag overheen voordat contact opgenomen kon worden. Ongeveer tien minuten voordat het gesprek ging plaatsvinden, klingelde de telefoon: 'Met Jessica. Iedere keer als mijn telefoon gaat, slaat de schrik me om het hart dat het een van jullie is die zegt dat Pino (=Mahdi) opgehaald wordt. Ik hou van hem en ik hou hem.'

Nou, Pino, dat heb je echt heel goed voor elkaar gekregen! Een betere plek is er niet voor jou –en wij kunnen dat echt weten. Doe je best, niet zo erg veel jagen en zeker Sharif niet op slechte gedachten brengen en je vrouw een beetje ruimte in bed laten. Veel geluk, mannetje!